

Una recerca sobre els bolets de la Mare de la Font

En començar els treballs de neteja i restauració dels bolets de la Mare de la Font a principi d'aquest curs, també van aparèixer moltes preguntes que no tenien resposta... Qui els va fer? Quan? ...

A partir d'aquí, els alumnes i educadors de la UEC, vam iniciar una recerca per tal d'aprendre més sobre el nostre patrimoni. De tots però, els qui s'hi han dedicat en cos i ànima són la Belinda Rodríguez, l'Èric González, en Cristian Petras, la Judith Colilles i la Tere Novelles.

El que hem descobert és un artista solsoní, gairebé desconegut, i que es mereix, com a mínim, el nostre reconeixement: Antoni Ramonet Duran.

Els berenadors tan originals, en forma de bolet, que tenim a la Mare de la Font sembla que van ser ideats per Manel Casserras, construïts per Antoni Ramonet i instal·lats per Gonçal Clotet, pels volts de 1960.

Hi ha 14 conjunts repartits pel parc (un bolet gran fa de taula envoltat de bolets més petits que serveixen de tamborets). Després de consultar amb en Juan Martínez, micòleg del CTFC, sembla que els conjunts no es corresponen amb espècies reals.

En la postal de 1960 observem que els colors eren molt vius i poc realistes, segurament seguint les modes del moment, i d'un estil que podríem anomenar "fantasia".

D'altra banda, amb petites diferències i afegint-hi algun detall o jugant amb el color, en Juan ens explicà que es podrien assemblar a les següents espècies: ou de reig, llenega, pebràs, candela de bruc, amanita muscaria, farinera borda, pinetell de calceta, rovelló i rovelló de cabra.

L'any 1991, quan va morir Antoni Ramonet, els bolets de la Mare de la Font van ser restaurats per primer cop. Per segona vegada els estem restaurant els alumnes de la UEC l'Afrau en el present curs 2011 - 2012.

A continuació us presentem un treball biogràfic sobre el nostre artista:

Antoni Ramonet Duran (1913 - 1991)

VIDA PERSONAL

Antoni Ramonet Duran va néixer a Barcelona el dia 28 de juny del 1913. Fill de Ramon Ramonet i Carme Duran i hereu de sis germans: Joan, Estanislau, Josep, Dolors i Maria. Antoni Ramonet Duran va ser una persona activa i d'esperit artístic, disposat a traspasar el talent que tots tenim per ser útils a la societat. Li agradava molt experimentar, sobretot amb tècniques futuristes, que les aplicà, per exemple, en l'interior de la "casa vaixell" (d'estil avantguardista Bauhaus), malauradament ja derruïda.

De jove va estudiar Comerç Mercantil. Esclatada la guerra civil espanyola i fins la seva fi, va lluitar-hi diversos cops i pels dos bàndols. Acabada la guerra, morí el seu pare i el seu germà amb dies de diferència i Antoni va venir a Solsona per la repartició del patrimoni familiar. De seguida va fer amics i es va integrar a la societat de Solsona; jugava a l'equip de futbol local i va trobar feina sense dificultats.

Amb la repartició del patrimoni, se'n va anar a viure a cal Ton Cano (C/ St. Miquel n. 8). Anys després, el 3 de març del 1942 es va casar amb Lola Riu Baraldés. Aquell mateix any, el 28 de novembre, va néixer el seu fill, Ramon Ramonet Riu. Durant uns quants anys van viure en un carrer proper a la plaça St. Joan fins que van anar a viure a la "casa vaixell" l'any 1953. El 1947, el 17 d'agost, va néixer la seva filla, Marta Ramonet Riu.

Anton Ramonet i la seva filla Marta

L'any 1972 Antoni Ramonet Duran es va jubilar i emprava aquell temps per les obres particulars, com reformar la casa del seu fill a Barcelona i realitzar obres petites en el veïnat. L'any 1974 va ser avi i el 1981 va tornar a viure de manera definitiva a Solsona. L'any 1986 va ingressar a la residència St. Pere Màrtir de Solsona on, segons el personal que el cuidaven "era una persona amable i de bon tracte" (hem tingut la sort de contactar amb la germana Pilar, vedruna de més de 90 anys, i amb Tate Colilles Pujol que, en aquella època, feia d'auxiliar

Casa Vaixell que era situada al principi del Camp del Molí

a la residència). El 17 de juliol de 1991 va morir a la mateixa residència a causa d'una llarga malaltia. Va ser enterrat al cementiri de Solsona en un nínxol amb el bust de la mare de Deu del Claustre.

VIDA LABORAL

Antoni Ramonet Duran va començar de jove a treballar diferents materials de construcció. En la seva adolescència i joventut va aprendre a treballar les armadures i el ciment armat a Barcelona. L'any 1939, acabada la guerra, va arribar a Solsona i una de les seves primeres feines va ser fer de mestre d'obres en la construcció del barri dels Caputxins, on va fer les cases baixes, perpendiculars al lloc on hi havia un camp de futbol.

L'any 1948 va muntar una fàbrica de mosaics al carrer Sant Llorenç de Solsona. El taller es deia "Mosaicos AR" i treballava per particulars i constructors amb l'ajuda d'Amadeu Planes. Hi ha mosaics fets per ell al terra dels pisos de la residència d'avis (St. Pere Màrtir) i a altres locals com al bar Pau de la

Mare de la Font el 1960 on s'aprecien els bolets pintats en colors vius

Plaça Major. També feia làpides mortuòries fent servir motlles on sortien les peces fetes de granet artificial. Antoni Ramonet altrament feu obra vista prefabricada per cobrir parets.

L'any 1950 va començar la construcció de la "casa vaixell" en un solar que va aconseguir a canvi d'ajudar en la construcció del barri del Molí dels Capellans, on hi havia el projecte de crear un barri de cases artístiques. En aquest intent, va participar en la construcció de dues cases del carrer Verge de Fàtima, que avui encara són habitades.

Paral·lelament Serra Font era l'alcalde de Solsona i,

entre 1950 i 1965, va manar fer l'enjardinament de la Mare de la Font. Es van portar a terme diversos projectes: la construcció del ventall metàl·lic i els testos al voltant de la capella de Sant Pere Màrtir (amb el treball de Josep Farràs i Gonçal Clotet, respectivament), la instal·lació de jocs infantils, la construcció dels berenadors en forma de bolets (que és on va participar el nostre protagonista) i el primer mòdul de l'actual restaurant.

Del 1958 al 1963, Antoni va treballar, amb el seu fill, a Andorra. Allí només treballava els mesos de bon temps i feia d'encarregat de la construcció, amb la recomanació d'altres solsonins que el coneixien. Sempre passava l'hivern a Solsona i sovint treballava arreu de la ciutat com a paleta de l'Ajuntament.

L'any 1964 va treballar, també d'encarregat, en la construcció de grans edificis als barris perifèrics de Barcelona. Vivint a Barcelona, encara va fer coses per la ciutat de Solsona: va construir uns testos de ciment imitant un tronc buit que es van col·locar al passeig de Solsona i que, actualment, es troben al parc de la Mare de la Font.

A partir de l'any 72, un cop jubilat, va treballar fent obres particulars pel veïnat del seu barri de Barcelona i reformant l'habitatge del seu fill i la seva esposa. Va deixar de treballar en la construcció artística quan va ingressar a la residència St. Pere Màrtir de Solsona l'any 1986.

Fins aquí arriba la nostra investigació, ara per ara, sobre l'Antoni Ramonet: un artesà i artista solsoní que fins ara no coneixíem i, en certa manera, ajudem a sortir de l'anonimat.

Hem d'agrair la col·laboració i amabilitat de: Marta Ramonet Riu, Ramon Ramonet Riu, Tate Colilles Pujol,

Ramon Ramonet i Riu, al costat del bust del seu pare

Montse Riu, germana vedruna Pilar, Constança Villaró, família d'en Manel Casserras, Peret "el llauner", Vicens Tàsies, Francesc Capdevila Fornell i Rosa M. de l'Arxiu.

Bibliografia:

Solsona, 400 anys d'història (1994). Solsona: Ajuntament de Solsona, Regidoria de Cultura.

Joan Castro i Arxiu Vicens (1994). Parc Mare de la Font. Solsona: Ajuntament de Solsona i Patronat de Turisme del Solsonès.

Belinda Rodríguez, Èric González, Cristian Petras, Judith Colilles i Tere Novelles.

Aquests testos que imiten un troc també són obra seva

UEC l'Afrau

Associació l'Afrau de Serveis Educatius, Culturals i de Lleure

Font dels Goters
Restaurant
 Ctra. de Solsona a Berga, km. 10

Veniu a degustar la típica CALÇOTADA

Reserves:
 Tels. 646 484 209 - 625 064 612 **NAVÈS**

